

Petr KUBÁT, „Poslední paladýn“ české dekadence, Jarmil Krecar z Růžokvětu. Erotika, stylizace a inspirace v jeho životě a díle. Diplomová práce Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, České Budějovice 2007, 151 stran (+ 40 stran příloh).

Posudek vedoucí diplomové práce:

Předkládaná diplomová práce je cenným příspěvkem k poznání erotiky přelomu 19. a 20. století jako kulturotvorného fenoménu pronikajícího všemi sférami umění a zároveň víc než v jakémkoliv jiném období ovlivňující i stylizaci životních postojů tvůrců v celém spektru úrovně jejich děl. Jarmil Krecar, jehož literární dílo rozhodně nepatří k vrcholům české dekadence, je diplomantovi klíčem k rozšifrování poměru sil pojmů, které uvádí podtitul jeho práce (erotika – stylizace – inspirace), v dobovém dekadentním gestu. Přítomnost jeho individuálního příběhu slouží ovšem ještě k poodhalení dalšího jevu, totiž setrvačnosti působení dekadentní stylizace, neboť Krecar v roli skutečně posledního paladýna české dekadence donesl její relikvie nejdál, až hluboko do doby, která žila již ze zcela jiných zdrojů a v jiném rytmu.

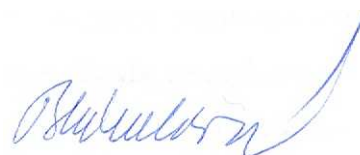
Promyšlená struktura díla, jehož koncepci si Petr Kubát stanovil po prvním ohledání pramenné základny a vědomě a systematicky ji další prací naplňoval, nepřipustila, aby se jeho sdělení rozpadlo, jak se často stává, na dvě části, obecnou a konkrétní nebo chceme-li, teoretickou a praktickou. Ve všech pěti kapitolách je stále přítomna atmosféra evropského fin de siècle, do jejíchž modelových struktur autor promítá českou skutečnost zjevenou díly, osobnostmi i jejich následnými interpretacemi. Krecarův příběh, soubor jeho díla ani jeho erotické aktivity tak nejsou ani na chvíli vytrženy z kontextu a důsledně slouží jako důkazní materiál českého dekadentního modelu. Vzniklá harmonie výkladové linie pak nedovolí učinit ze stárnoucího Krecara komickou figuru nezadržitelně produkující satyrská senilia na úrovni pisoárové pornografie, ale zachovává mu jistou důstojnost, důstojnost souvislostí. Na tomto místě oceňuji nejenom znalost historikova řemesla, ale i vědomí etiky historikovy práce, neboť nebylo nic snazšího, než zatraktivnit výklad tématu atraktivního již v samém základu méně korigovaným výběrem ukázek, včetně obrazových. Pokud jde o promyšlenou volbu příloh, oceňuji, že z nich diplomant učinil svéprávné součásti jednotlivých kapitol. V úhrnu, na sám závěr, práce by porušily harmonii, o níž již byla řeč a již si na práci cením.

Diplomantovi se nejen podařilo dobře řemeslně i metodologicky zvládnout poměrně rozsáhlou heuristiku, ale rovněž konstruktivně navázat na výsledky již dosažené jinými badateli. Zde mám na mysli zejména spolupráci s Gabrielou Zemanovou, z níž, doufám, vzejde společná monografie. Řada otázek položených na počátku práce byla zodpovězena. Některé byly pootevřeny a jistě by si zasloužily dalšího zpracování – námátkou: výzkum společenské reflexe dekadentní erotiky v nakladatelských programech či subskripčních listinách. Zejména druhá možnost naznačuje velmi zajímavé společenské schéma. Nastoupená cesta by rozhodně měla pokračovat dál.

Práce je pěkně stylizována, místy až příliš lehkým slovem, gramatické prohřešky se v ní nevyskytují. Jednoznačně ji doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm

v ý b o r n ě.

V Českých Budějovicích 22. srpna 2007

doc. Dagmar Blümlová, CSc.